

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań, 24.07.2021 roku

R E C E N Z J A

pracy doktorskiej

Pani **mgr Izabeli WALCZAK**

wszczętej w dziedzinie sztuk plastycznych

w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe

z dnia 19.09.2013 roku

przez Radę Wydziału Tkaniny i Ubioru

Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi

Podstawowe dane o doktorantce

Pani Izabela Walczak urodziła się w 1981 roku. Studia wyższe odbyła w latach 2001 – 2006 na Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi, na Wydziale Tkaniny i Ubioru, uzyskując dyplom magistra na kierunku wzornictwo w zakresie projektowania tkaniny. Temat pracy dyplomowej brzmiał: „Ogrody japońskie jako źródło inspiracji dla współczesnych elementów dekoracyjno – użytkowych do wnętrza” i został zrealizowany w Pracowni Dywanu i Gobelinu prof. Jolanty Rudzkiej - Habisiak, natomiast tematem pracy pisemnej była „Dokumentacja procesu realizacyjnego obiektów dywanowych do wnętrza w oparciu o stylistykę ogrodu japońskiego”. Pani Izabela Walczak uzyskała także aneks do dyplomu – w Pracowni Form Złotniczych prowadzonej przez prof. Andrzeja Bossa. Dodam, że Jej wykształcenie średnie także związane było z tkaniną, gdyż uczęszczała Ona w latach 1996 – 2001 do Prywatnego Liceum Plastycznego we Włocławku, które ukończyła z dyplomem plastyka w zakresie specjalności formy użytkowe, ze specjalizacją tkactwo artystyczne.

Pani mgr Izabela Walczak obecnie pracuje na ASP w Łodzi na stanowisku asystenta, natomiast w latach 2007 – 2008 zatrudniona była w Fabryce Dywanów AGNELLA SA na stanowisku projektanta, gdzie do Jej zadań należało m.in.:

- projektowanie i rysowanie wzorów dywanów w programie TEXCELLE, TRAX TRIX, HITEX TUFT;
- koordynacja w zakresie przygotowania produkcji dywanów tufftingowych;
- koordynacja w zakresie wdrożenia do produkcji autorskich projektów artystów.

Pani mgr Izabela Walczak od kilku lat bierze czynny udział w prestiżowych międzynarodowych kursach i warsztatach dotyczących szeroko rozumianej tkaniny w ASP w Łodzi – PATA, bierze udział w różnych działaniach np. jako kurator wystaw czy współorganizator sympozjów popularyzujących sztukę tkacką, a sama też ma na koncie udział w bardzo wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Bogaty spis wszystkich Jej osiągnięć znajduje się w dokumentacji doktorskiej.

Ocena pracy doktorskiej

Z opisu bardzo bogatej działalności artystycznej oraz naukowej, a także pedagogicznej wynika, że Pani mgr Izabela Walczak posiada doprawdy spore osiągnięcia w obszarze równie bogatego świata tkaniny. Praca doktorska pt. „Przestrzeń, obiekt, natura – jako źródło inspiracji obiektów użytkowych” jest efektem Jej wszystkich dotychczasowych doświadczeń, praktyk oraz eksperymentów. Poszukuje Ona bowiem, albo poszerza różne rozwiązania technik i technologii ze świata warsztatu tkackiego dla stworzenia kolekcji prac. Prac, na które składają się teraz dywany przemysłowe, wiklinowe obiekty – siedziska i tkaniny zakardowe w formie poduszek. Pani Izabela Walczak jest bardzo emocjonalnie związana z przyrodą, a w ogrodach i pejzażach szuka odpoczynku i wyciszenia. Znajduje Ona w nich też inspirację oraz energię do tworzenia, przetwarzania natury w tym najlepszym tego słowa znaczeniu – twórczym. To szerokie pole badawcze doktorantki w relacji materia, kolor, kompozycja do poszczególnych projektów oraz rozwiązań technologicznych, programowo równocześnie w założeniu nie może szkodzić środowisku. Produkcja Jej obiektów artystycznych musi spełniać ekologiczny warunek – max ochrony natury, a także musi ulegać szybkiej biodegradacji.

Zbiór doktorskich prac autorka prezentuje na 24 fotografiach. Praca pisemna zawiera również zestaw wielu projektów i rysunków technicznych, a także poglądy doktorantki na zagadnienie przyrody i natury w ujęciu historycznym, na zagadnienie natury i ekologii, misji współczesnego projektanta. Pani Izabela Walczak w tej bardzo dobrej pracy przypomina ważne realizacje znanych projektantów architektury krajobrazu oraz dotyka problemu negatywnego wpływu człowieka na otoczenie. Prezentuje cały zestaw bardziej czy mniej znanych obiektów ze świata designu – artystów polskich i zagranicznych.

I tu przypomina mi się przypowieść pt. „Twórczość” z książki Anthony’ego de Mello zatytułowanej „Minuta mądrości”:

„- Jaki jest najwznioślejszy czyn, który może spełnić osoba?

- Oddać się medytacji.

Rzadko jednak widziano, by sam Mistrz oddawał się medytacji. Ciągle zajęty był przy pracach domowych i w polu. Spotykał się z ludźmi. Pisał książki. Podjął się nawet prowadzenia ksiąg rachunkowych klasztoru.

- *Dlaczego zatem spędzasz cały swój czas przy pracy?*

- *Kiedy ktoś pracuje, wcale nie musi odrywać się od medytacji.*”

Te powyższe słowa moim zdaniem bardzo dobrze oddają świat twórczej działalności Pani Izabeli Walczak. A samo słowo „medytacja” jest kluczem dla wszystkich założeń i artystycznych wyborów doktorantki. Wszystkie one bowiem tworzą autorską interpretację świata dla wypoczynku, ale i zabawy, kontemplacji – czyli koegzystencji człowieka z naturą. Stworzonego z całego zbioru czynników warsztatu designera, materii i technologii. Z przesłaniem, że prawdziwe życie zaczyna się dopiero wtedy, gdy po wysiłku stworzenia wizualna rzeczywistość pozwala na czerpanie z niej radości i siły. Tej siły tajemnej, którą zyskujemy z medytacji, piękna, zanurzenia w tych wszystkich tytułowych obiektach użytkowych. Jak wielu poduch z wełny, bawełny i lnu pt. „Mgła”, „Bezkres”, „Pejzaże”, „Pejzaż miejski”, ale i „Sitowie”, „Zamieć” czy „Burza”. Jak wykonane z wikliny taborety „Jaskółki” czy seria kul wiklinowych „Legowisko”, „Sroka” czy „Remizy”. Dalej - iluzji przestrzeni w dywanach o wym. 200 x 300 cm, wykonanych z wełny naturalnej o powierzchni melanzowej, o kompozycji i w dynamice – głębi obrazu. I z ukrytą – niewidzialną użytą technologią konstrukcji prętów pomocniczych dla mebli – siedzisk, dla zmiękczenia wikliny, zacisków, naciągów, a dla barw – bejc i impregnatów. I tak jak w obrazach dywanowych, gdy widz i zarazem ich użytkownik, może wejść w bezpośredni „dialog” z otwartą, ale i skomplikowaną lecz szlachetną kompozycją iluzji – tak w całej kolekcji wyczuwa się dużą kulturę plastyczną projektantki. Jej monochromatyczne – ulubione tonacje ujawniają nasycenie ekspresyjną stroną natury. Jej ciągłą zmianą – tak jak efekt malowania doktorantki na przezroczystej fali po obu stronach, co daje w efekcie odkrywanie tajemnicy przestrzeni – techniką w tym przypadku *prattage*. Jakże to symboliczne i spójne dla obrazu – dywanu i poduch oraz tkanin zakardowych. Tego całego świata zawartego w tytule doktoratu.

Konkluzja

Pani mgr Izabela Walczak jako projektantka potrafi w twórczy sposób dokonać przemiany darów – widoków natury w osobisty potencjał artystycznych obiektów bardziej czy mniej użytkowych. Ten właśnie bardzo udany praktyczny aspekt badawczy doktorantki ujawnia Jej pasję dzielenia się – tworzeniem szlachetnych

wartości. Rozprawa doktorska jest mi bliska także poprzez tekstylne, bardzo mi odpowiadające konotacje. Pani mgr Izabela Walczak ze swoimi obiektami odnosi się w sensie ideowym jednocześnie do archetypu miejsca. Tego stałego – jak dywan, ale i tego z podróży, którego „twarzą” jest równie bliska mi poduszka.

Dlatego sumując całą powyższą recenzję, w pełni popieram nadanie stopnia doktora Pani mgr Izabeli Walczak.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz